

Aan de slag voor kinderen in armoede

Zonder ontbijt naar school, in de winter met zomerkleding rondlopen, 'ziek' zijn op je verjaardag omdat je niet kunt trakteren. Ja, dat gebeurt in Nederland. Wat kun je doen als kerk?

Eén op de negen kinderen groeit op in armoede. En dat heeft nogal wat consequenties. Niet mee kunnen op schoolreisje bijvoorbeeld, of je verjaardag niet vieren. Deze kinderen ervaren thuis veel stress door voortdurende geldzorgen van de ouders. Hierdoor kunnen ze op school niet goed functioneren en hun talenten niet ten volle ontwikkelen. Wat kunnen kerken doen om deze kinderen te vinden en te helpen?

Vijf tips om aan de slag te gaan:

1. Maak armoede bespreekbaar in de kerkelijke gemeente

Armoede kan iedereen overkomen. Maak gemeentelieden hiervan bewust door een themadienst te organiseren of een actie, zoals de 'Actie Vakantietas' van Kerk in Actie, zie kerkinactie.nl/vakantietas.

2. Zoek bondgenoten

Een gezamenlijke aanpak heeft altijd meer effect. Nodig bijvoorbeeld diakenen van andere kerken in uw woonplaats uit en bespreek wat u samen kunt doen.

3. Verdiep u in het gemeentelijke armoedebeleid

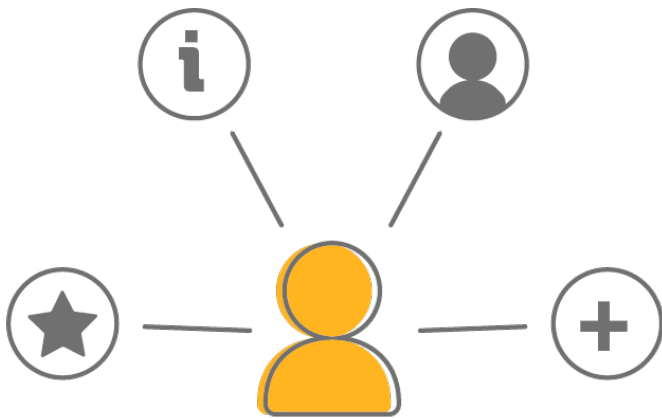
Bekijk op de website van de plaatselijke gemeente welke mogelijkheden en voorzieningen er zijn en verdiep u in de procedures. Ga in gesprek met ambtenaren en pleit voor een beter armoedebeleid. Bied daarbij de inzet van uw kerk aan.

4. Maak een sociale kaart

Dit helpt om inzicht te krijgen in welke organisaties in uw omgeving al wat doen voor kwetsbare kinderen, zoals de Voedselbank, Speelgoedbank, scholen, Schuldhulpmaatje of Stichting Leergeld. Maak gebruik van deze netwerken en ga in gesprek over wat u samen kunt doen en hoe u hen kunt ondersteunen. Op www.kerkinactie.nl/armoede vindt u het artikel over het maken van een sociale kaart dat eerder is verschenen in *Diakonia 2* van dit jaar.

5. Sluit aan bij het netwerk Kerk, Kinderen en Armoede

Dit netwerk is er voor diakenen die aandacht hebben voor kinderen in moeilijke omstandigheden. U wordt op de hoogte gehouden van relevante ontwikkelingen en krijgt uitnodigingen voor landelijke of regionale activiteiten waar u andere diakenen kunt ontmoeten om uw ervaringen te delen. Aanmelden kan bij Hester Oosterbroek via h.oosterbroek@kerkinactie.nl. ■

TEKST: Tineke van der Stok, Kerk in Actie INFOGRAPHICS: Xander de Rooij, Kerk in Actie

Ondertussen bij Kerk in Actie

Gerdine Westland stelt zich voor

Onlangs nam Carla van der Vlist afscheid van Kerk in Actie. Haar opvolgster, Gerdine Westland, is de nieuwe coördinator van Binnenlands Diaconaat. Zij stelt zich aan u voor:

"Ik ben getrouwd en moeder van drie kinderen van 17, 14 en 13 jaar. Vorig jaar verhuisde ik terug naar Nederland na 10 jaar gewoond en gewerkt te hebben in Antwerpen. Daar was ik - als bestuurslid en vrijwilliger - actief betrokken bij het Protestants Sociaal Centrum en leerde het diaconale werk van binnenuit kennen. De bijbelse boodschap van barmhartigheid en gerechtigheid inspireert mij. Ik hoop er in deze nieuwe baan aan bij te dragen dat mensen in kwetsbare situaties tot hun recht komen en toekomstperspectief krijgen.

Voor de komende jaren vind ik het belangrijk dat we bij het team Binnenlands Diaconaat mensen en middelen maximaal gebruiken om het lokale diaconale werk van de kerk te versterken. Dat vraagt in een krimpende kerk om keuzes en een duidelijke richting. We moeten ons inzetten waar de kerk het meest nodig is, en oprecht betrokken zijn.

Dat is nodig voor mensen die ik tegenkom in de kerk en op straat: Ed, die zijn eenzaamheid niet verbergt en blij is met de kerk, omdat hij daar onder de mensen is. Marijke, die niet veel heeft overgehouden, omdat haar leven op het verkeerde spoor kwam. Masoumeh, die vanwege haar geloof Iran ontvluchtte en maar moeilijk voet aan de grond krijgt in Nederland. En Mo die met zijn flexibele job niet voldoende verdient om zijn kinderen te laten meedoen met hun vriendjes op school. Nood genoeg!

Op die nood spelen plaatselijke diaconieën creatief in met middelen en vaak ook met mensen. Dat wil ik vasthouden, versterken en verspreiden en ruimte creëren

voor nieuwe ideeën om het diaconale hart van de kerk te laten kloppen. Tot op de dag dat het niet meer nodig is en iedereen tot zijn recht komt."

